dosarul nr. 1-73/2026
*nr. electronic 1-2604*****2-48-1-27042026*
nr. urmărire penală 2026330116

S E N T I N ŢĂ
În numele Legii

18 mai 2026 mun. Strășeni

Judecătoria Strășeni, sediul central
Instanţa compusă din:
Preşedintele şedinţei, judecătorul Mihaela Grosu
Grefierul Nicoleta Sandu
Cu participarea:
Procurorului Victor Cimbir
Apărătorului Marin Popa

examinând în şedinţă de judecată publică, pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, cauza penală de învinuire a lui:

Bujor Nicolai ******, născut la *****, IDNP *****, domiciliat rn. *****, strada **********, cetățean al Republicii Moldova, moldovean, căsătorit, trei copii minori la întreținere, neangajat oficial în câmpul muncii, nu se află la evidența medicului narcolog sau psihiatru, anterior judecat prin*

- *Sentința Judecătoriei ***** (sediul Fălești) din 02.04.2018, în baza art. 264 alin.4) din Codul Penal, fiindu-i aplicată pedeapsa cu închisoare pe un termen de 6 ani și cu privarea dreptului de a conduce mijloace de transport. În temeiul art.90[1] din Codul penal, se suspenda parțial executarea pedepsei aplicate lui Bujor Nicolai *****, urmând ca acesta să execute prima parte a pedepsei sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani, iar restul pedepsei sub formă de închisoare se suspendă, i se stabilește o perioadă de probațiune pe un termen de 2 ani. Prin Decizia Curții de Apel ***** din 20 octombrie 2020, s-a respins apelul comun declarat de Bujor Nicolai ***** și avocatul său ca nefondat, sentința se menține fără modificări.*

în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264[1] alin. (5) Cod penal al RM,
Termenul de examinare a cauzei penale 27 aprilie 2026 – 18 mai 2026.
Procedura de citare legală executată.
În baza materialelor din dosar și a probelor recunoscute de inculpat, care au fost administrate la faza de urmărire penală, instanța de judecată,-

A C O N S T A T A T:

Inculpatul ***Bujor Nicolai*** ******, la 19 aprilie 2026, aproximativ la ora 22:57 min., fiind în r-nul Strășeni, traseul *****, *****, km *****, direcția spre mun. *****,

acționând contrar prevederile pct.10 sbct.(2) lit.a) al Regulamentului Circulației Rutiere, care stipulează că *,,persoana care conduce un vehicul trebuie să posede permisul de conducere perfectat pe numele său, valabil pentru categoria (subcategoria) din care face parte autovehiculul condus",* fără a deține permis și neavând dreptul de a conduce mijloace de transport, fiind la volanul mijlocului de transport de model „*****X5", număr de înmatriculare „**********", a fost stopat din mers de către ofițerii de patrulare din cadrul Inspectoratului Național de Securitate Publică pe motivul mersului neadecvat și fiind întreprinse acțiuni orientate spre stabilirea concentrației de alcool în aerul expirat la șofer folosind mijloacele tehnice din dotare, numitul Bujor Nicolai ***** ignorând prevederile pct.11 lit.j) din Regulamentul Circulației Rutiere, care indică că *,,conducătorul de vehicul, este obligat să se supună, la solicitarea polițistului, procedurii de testare a aerului expirat în vederea constatării alcoolemiei"*, prin inacțiune însoțită de intenție directă, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale și prevăzând urmările ce pot surveni, din motivul de a pune pe polițiști în imposibilitate de a stabili faptul conducerii mijlocului de transport în stare de ebrietate și a nu fi supus răspunderii, fiind preîntâmpinat despre consecințele ce pot surveni, a refuzat categoric să fie supus testării alcoolscopice.

În ședința de judecată, până la începerea cercetării ***Bujor Nicolai*** *****, a declarat că, recunoaște în totalitate faptele indicate în rechizitoriu și nu solicită administrarea de probe noi. În acest sens, inculpatul în conformitate cu art. 364[1] Cod de procedură penală, a depus o cerere prin care a solicitat examinarea cauzei în baza probelor administrate în cadrul urmăririi penale, pe care le recunoaște și asupra cărora nu are obiecții.

Apărătorul Marin Popa, acționând în interesele inculpatului, a pledat pentru admiterea cererii depusă de ***Bujor Nicolai*** ***** și examinarea cauzei penale în procedura simplificată, prevăzută de art. 364[1] Cod de procedură penală al R.M., în baza probelor administrate la faza de urmărire penală. De asemenea, a solicitat aplicarea unei pedepse sub formă de amendă. Adaugă că, în cazul în care instanța va ajunge la concluzia ca să-i fie aplicată o pedeapsă privativă de libertate la acei doi ani condiționați, solicită să fie aplicat cu deducerea la ¼ din minimul pedepsei, și anume doi ani și trei luni.

În ședința de judecată, acuzatorul de stat Cimbir Victor a considerat pasibilă de a fi admisă cererea înaintată de inculpatului ***Bujor Nicolai*** *****, privind examinarea cauzei penale în baza art. 364[1] Cod de procedură penală al R.M., și a solicitat să fie recunoscut ***Bujor Nicolai*** *****, vinovat în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 264[1] alin. (5) Cod penal al RM, și să-i fie stabilită o pedeapsa sub formă închisoare pe un termen de 3 ani și 9 luni în penitenciar de tip semi închis și conform prevederilor art.85 Cod Pena de a adăuga la pedeapsă și pedeapsa stabilită prin sentința Judecătoriei *****, sediul Fălești din 02.04.2018, ai stabili prin cumul parțial o pedeapsă definitivă sub

formă de închisoare pe un termen de 4 ani cu executarea în penitenciar de tip semi închis.

Instanța de judecată, îndeplinind condițiile prevăzute în art.364[1] alin.(4) CPP, constatând că probele administrate la urmărirea penală stabilesc fapta inculpatului, actele de urmărire penală nu prezintă careva semne că ar fi lovite de nulitatea absolută, materialele dosarului penal nu conțin careva indicii că în faza de urmărire penală a fost încălcat principiul legalității în administrarea probelor, că au fost încălcate drepturile și libertățile fundamentale garantate de Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, iar participanții la proces nu au formulat careva cereri referitoare la contestarea acestor circumstanțe, prin încheiere protocolară, a acceptat cererea inculpatului de recunoaștere a vinovăției și de judecare a cauzei penale în baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Fiind audiat în ședința de judecată, inculpatul ***Bujor Nicolai*** *****, prin expunerea factologică, ce nu contravine învinuirii formulate în rechizitoriu, şi-a recunoscut integral vinovăţia şi a relatat că, nu își amintește data exactă a incidentului, menționând că era o zi de duminică. Acesta a comunicat că, în jurul orei 07:00, s-a deplasat împreună cu concubina și copilul spre orașul *****, la cimitir, pentru a vizita mormintele bunicilor. A relatat că la primul cimitir a consumat două pahare de vin, iar la al doilea cimitir a consumat încă două pahare de vin.

Totodată, inculpatul a declarat că pe traseu s-a oprit și a luat copiii de la fosta soție, menționând că atât la deplasarea spre cimitir, cât și la întoarcere, autoturismul a fost condus de către concubina sa. Acesta a indicat că, la un moment dat, copilul a început să facă isterie și să se tragă în brațele mamei sale, motiv pentru care au oprit automobilul, iar el i-a propus concubinei să ia copilul în brațe, în timp ce el urma să conducă automobilul. Inculpatul a declarat că s-a urcat la volan și a condus aproximativ șapte-zece kilometri, după care a fost stopat de colaboratorii de poliție. Acesta a menționat că a comunicat imediat că a consumat băuturi alcoolice. Ulterior, i s-a propus să fie supus testării alcoolscopice, însă a refuzat efectuarea acesteia.

La întrebările apărătorului, inculpatul a declarat că în prezent locuiește în concubinaj, iar concubina sa are și alți copii. Totodată, a comunicat că din prima căsătorie are trei copii și dorește să se angajeze în câmpul muncii pentru a-i întreține. Acesta a menționat că regretă cele comise și că nu a acționat intenționat. De asemenea, a declarat că după consumul băuturilor alcoolice se simțea bine și considera că nu exista vreo problemă care să îi afecteze discernământul sau capacitatea de a conduce automobilul.

La întrebările acuzatorului de stat, inculpatul a declarat că în prezent nu deține permis de conducere. Acesta a comunicat că, în cadrul unei cauze examinate în anul

2015, a fost privat de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de cinci ani. Totodată, a indicat că incidentul examinat a avut loc în ziua de Paștele Blajinilor. Inculpatul a declarat că, pentru prima condamnare, i-a fost stabilită o pedeapsă sub formă de patru ani de închisoare, dintre care doi ani au fost suspendați condiționat. Acesta a menționat că a executat pedeapsa cu închisoarea, însă din termenul pedepsei condiționate îi mai rămăseseră patru luni.

Apreciind probele administrate în cadrul cercetării judecătorești din punct de vedere al pertinenței, concludenței şi utilității lor, instanța de judecată conchide că, vinovăția inculpatului ***Bujor Nicolai*** ***** în săvârșirea faptelor imputate şi-a găsit confirmare în şedinţa de judecată, atât prin recunoașterea vinovăției de către înseși inculpat, cât și din probele administrate la faza de urmărire penală prezentate de către acuzatorul de stat și recunoscute de către inculpat.

Cu toate că inculpatul ***Bujor Nicolai*** *****, vina a recunoscut-o integral, totuși vinovăţia acestuia se dovedeşte şi prin probele administrate de către procuror în cadrul urmăririi penale, specificate în rechizitoriu şi acceptate de inculpat, şi anume:

Declarațiile martorului Ciobanu Dumitru care a comunicat că activează în calitate de subofițer superior în cadrul Serviciului Patrulare Strășeni-Călărași al Secției Patrulare Centru a Direcției Patrulare Centru a INSP, având gradul de agent principal. La 19 aprilie 2026, în jurul orei 22:57, fiind în serviciu de patrulare împreună cu colegul Sîrbu Nicolae, cu automobilul de serviciu „Skoda Rapid” cu numărul de înmatriculare „MAI 9789”, pe traseul ***** *****, km *****, au stopat un automobil de model „*****X5” cu numărul de înmatriculare „**********”, pentru deplasare neuniformă. Conducea automobilul menționat șoferul Bujor Nicolai *****, născut la **********, domiciliat în raionul *****. Din discuțiile purtate cu acesta, s-a simțit un miros puternic de alcool din cavitatea bucală. I s-a solicitat să fie supus testării alcooscopice, fiind atenționat că refuzul constituie infracțiune conform art.264[1] alin.(3) din Codul penal. Cu toate acestea, Bujor Nicolai a refuzat categoric testarea. Automobilul a fost predat sub recipisă concubinei Cîrpa Arina, iar șoferul Bujor Nicolai a fost escortat la IP Strășeni pentru documentare. /Vol. I, f.d. 9-11/

Declarațiile martorului Sîrbu Nicolae care a declarat că activează în calitate de subofițer superior în cadrul Serviciului Patrulare Strășeni-Călărași al Secției Patrulare Centru a Direcției Patrulare Centru a INSP. La 19 aprilie 2026, aproximativ orei 22:57, fiind în serviciu de patrulare împreună cu colegul Ciobanu Dumitru, cu automobilul de serviciu Skoda Rapid cu numărul de înmatriculare MAI 9789, pe traseul ***** *****-*****, km *****, au stopat un automobil de model *****X5 cu numărul de înmatriculare **********, pentru deplasare neuniformă. La volan se afla cetățeanul Bujor Nicolai *****, a.n.*****, domiciliat în raionul *****. Din discuțiile purtate cu

șoferul Bujor Nicolai *****, s-a simțit un miros puternic de alcool din cavitatea bucală. Imediat i s-a solicitat să fie supus testării alcooscopice, fiind atenționat că refuzul constituie infracțiune conform art.264[1] alin.(3) din Cod penal al Republicii Moldova. Cu toate acestea, Bujor Nicolai a refuzat categoric testarea și îndreptarea. Automobilul de model *****X5 a fost predat sub recipisă concubinei Cîrpa Arina, a.n.*****, iar Bujor Nicolai a fost escortat la IP Strășeni pentru documentare. /Vol. I, f.d. 12-14/

Procesul-verbal din 19 aprilie 2026 privind constatarea faptei de conducere a mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică (în caz de refuz/eschivare de la testare), acțiune procesuală în cadrul căreia, reprezentantul organului de constatare, Ciobanu Dumitru, i-a propus învinuitului Bujor Nicolai *****, suspectat că se află în stare de ebrietate alcoolică, să fie supus testării în vederea stabilirii stării de ebrietate și i s-a explicat consecințele refuzului. Ultimul a refuzat să semneze. /Vol. I, f.d. 7/

Îndreptare spre examinarea medico-legală din 19 aprilie 2026, acțiune procesuală în cadrul căreia, reprezentantul organului de constatare, Ciobanu Dumitru l-a îndreptat la din 19 aprilie 2026, ora 23.35 pe învinuitul Bujor Nicolai ***** la examinarea medicală pentru stabilirea stării de ebrietate și naturii ei, însă șoferul Bujor Nicolai ***** a refuzat prelevarea probelor biologice. /Vol. I, f.d. 6/

Procesul-verbal din 19 aprilie 2026 privind înlăturare de la conducerea vehiculului, acțiune procesuală în cadrul căreia, reprezentantul organului de constatare, Ciobanu Dumitru, a înlăturat de la conducere șoferul Bujor Nicolai ***** deoarece a refuzat testarea alcooscopică. /Vol. I, f.d. 5/

Procesul-verbal de ridicare o obiectului din 20 aprilie 2026, acțiune procesuală în cadrul căreia la ofițerul de urmărire penală, Sergiu Croitoru a ridicat de la angajatul poliției, Ciobanu Dumitru un CD-R ce conține 3 fișiere video înregistrate la 19 aprilie 2026, privind testarea alcooscopică a șoferului Bujor Nicolai *****. /Vol. I, f.d. 19, 20/

Informație SIC „Acces Web” care confirmă că șoferul Bujor Nicolai ***** născut la ********** nu deține permisul de conducere./Vol. I, f.d. 27/

În conformitate cu art. 1 alin. (3) din Codul de procedură penală, instanţele judecătoreşti în cursul procesului sânt obligate să activeze în aşa mod încât nici o persoană să nu fie neîntemeiat bănuită, învinuită sau condamnată.

Prin derivare de la principiul prezumției nevinovăției, prevăzut la art. 8 din Codul de procedură penală, instanța de judecată constată că nimeni nu este obligat să dovedească nevinovăţia sa. Concluziile despre vinovăţia persoanei de săvârşirea infracţiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate, în condiţiile prezentului cod, se interpretează în favoarea bănuitului, învinuitului, inculpatului.

Conform art. 6 alin. (1) Cod Penal, persoana este supusă răspunderii penale şi pedepsei penale numai pentru fapte săvârşite cu vinovăţie.

În conformitate cu art. 51 din Codul Penal, temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârșită, iar componența infracțiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale. Răspunderii penale este supusă numai persoana vinovată de săvârşirea infracţiunii prevăzute de legea penală.

Conform art. 52 alin. (1) din Codul Penal se consideră componenţă a infracţiunii totalitatea semnelor obiective şi subiective, stabilite de legea penală, ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracţiune concretă.

În corespundere cu art. 113 alin. (2) Cod Penal, calificarea oficială a infracţiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală şi de către judecători.

Conform art. 99 alin. (2) din Codul de procedură penală, probele administrate se verifică şi se apreciază de către instanţa de judecată.

Conform art. 101 alin. (1) si (2) din Codul de procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinenţei, concludenţei, utilităţii şi veridicităţii ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor. Judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele şi în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

În conformitate cu prevederile art. 384 alin. (1) şi (4) Cod de procedură penală al RM, instanța hotărăște asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinței de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal. Instanța își întemeiază sentința numai pe probele care au fost cercetate în ședința de judecată.

Conform art. 389 alin. (1) şi (2) Cod de procedură penală, sentinţa de condamnare se adoptă numai în condiţia în care, în urma cercetării judecătoreşti, vinovăţia inculpatului în săvârşirea infracţiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanţa de judecată şi nu poate fi bazată pe presupuneri.

Explicaţii în acest sens se conţin în pct. 4) al Hotărârii Plenului Curţii Supreme de Justiţie nr. 10 din 24 februarie 2000 potrivit cărora, sentinţa de condamnare nu poate fi întemeiată pe presupuneri. Sentinţa de condamnare trebuie să se bazeze pe probe exacte, când toate versiunile au fost verificate, iar divergenţele apărute au fost lichidate şi apreciate corespunzător. Toate îndoielile care nu pot fi înlăturate vor fi interpretate în favoarea inculpatului.

Din analiza coroborată a probatoriului mai sus prezentat, administrat în cauză, se constată că a fost răsturnată prezumţia de nevinovăţie a inculpatului ***Bujor Nicolai*** *****, iar acţiunile acestuia au fost corect încadrate în prevederile art. 264^1 alin. (5) Cod penal – refuzul, împotrivirea și eschivarea conducătorului mijlocului de transport de la

testarea alcoolscopică, în vederea stabilirii stării de ebrietate și a naturii ei, acțiuni săvârșite de către o persoană care nu deține permis de conducere, fiind respectate prevederile art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinenţei, concludenţii, utilităţii şi veridicităţii, iar toate în ansamblu, din punct de vedere al coroborării lor.

În cazul săvârşirii unei infracţiuni instanţa de judecată este singură în măsură să înfăptuiască nemijlocit opera de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis acea infracţiune, având deplina libertate de acţiune în vederea realizării acestei operaţiuni, ţinând seama de regulile şi principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei în cadrul operaţiunii de individualizare a acesteia.

Potrivit art. 61 alin.(1) şi (2) Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală şi un mijloc de corectare şi reeducare a condamnatului ce se aplică de instanţele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârşit infracţiuni, cauzând anumite lipsuri şi restricţii drepturilor lor. Pedeapsa are drept scop restabilirea echităţii sociale, corectarea condamnatului, precum şi prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni atât din partea condamnaţilor, cât şi a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferinţe fizice şi nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

Pedeapsa aplicată persoanei recunoscute vinovate trebuie să fie echitabilă, legală şi corect individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială şi să realizeze scopurile legii şi pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispoziţiile părţii generale a Codului penal şi stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

Instanţa remarcă că pedeapsa este echitabilă când ea impune infractorului lipsuri şi restricţii ale drepturilor lui, proporţionale cu gravitatea infracţiunii săvârşite şi este suficientă pentru restabilirea echităţii sociale, adică a drepturilor şi intereselor victimei, statului şi întregii societăţi, perturbate prin infracţiune. De altfel, pedeapsa este echitabilă şi atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului şi prevenirea comiterii de noi infracţiuni atât de către condamnat, cât şi de alte persoane. Or, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea blândă generează dispreţ faţă de ea şi nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului şi nici pentru prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni. De asemenea, o pedeapsă prea aspră generează apariţia unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire şi de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecinţe contrare scopului urmărit.

În aceste sens, instanţa de judecată menţionează că scopul pedepsei penale nu este ca aceasta să fie retributivă, intimidatoare sau vindicativă, în sens că pedeapsa nu trebuie privită ca „preţul” pe care trebuie să-l plătească persoana pentru fapta prejudiciabilă, ci trebuie să reflecte un echilibru între gravitatea faptei prejudiciabile şi urmările ei, prin

excluderea caracterului vindicativ al pedepsei, urmărindu-se ca statul să nu urmărească răzbunarea, ce ar genera altă răzbunare, prin încălcarea dreptului, ci realizarea dreptăţii, inclusiv prin prisma principiilor proporţionalităţii şi cel al echităţii lor.

În cadrul individualizării pedepsei, instanţa de judecată ţine cont şi de regula nr.6 din Recomandarea NR. R (92) 16 a Comitetului de miniştri către statele membre referitoare la regulile europene asupra sancţiunilor aplicate în comunitate (adoptată de Comitetul de Miniştri în 19 octombrie 1992, cu ocazia celei de a 482-a reuniune a Delegaţiilor de Miniştri, potrivit căreia „natura şi durata sancţiunilor şi măsurilor aplicate în comunitate trebuie de asemenea să fie proporţională cu gravitatea infracţiunii pentru care un delincvent a fost condamnat sau o persoană este inculpată, cât şi cu situaţia personală a acesteia".

Reieşind din cele expuse, instanţa concluzionează că sentinţa de condamnare în prezenta cauză penală va avea un efect preventiv serios atât pentru inculpat, cât şi pentru alte persoane predispuse la comiterea unor astfel de infracţiuni şi va constitui o garanţie şi o asigurare că drepturile şi libertăţile consfinţite în Constituţia Republicii Moldova şi alte legi ale statului sunt apărate, iar violarea lor este contracarată şi pedepsită.

Potrivit prevederilor art. 75 alin. (1)-(3) Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârşirea unei infracţiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod şi în strictă conformitate cu dispoziţiile Părţii generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei şi termenului pedepsei, instanţa de judecată ţine cont de gravitatea infracţiunii săvârşite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanţele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influenţa pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, precum şi de condiţiile de viaţă ale familiei acestuia. În cazul alternativelor de pedeapsă prevăzute pentru infracţiunea săvârşită, pedeapsa cu închisoare are un caracter excepţional şi se aplică atunci când gravitatea infracţiunii şi personalitatea infractorului fac necesară aplicarea pedepsei cu închisoare, iar o altă pedeapsă este insuficientă şi nu şi-ar atinge scopul. O pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârşirea infracţiunii, se stabileşte numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menţionate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei. Caracterul excepţional la aplicarea pedepsei cu închisoare urmează a fi argumentat de către instanţa de judecată. Pentru săvârşirea unei infracţiuni uşoare sau mai puţin grave, pedeapsa se aplică minorului numai dacă se apreciază că luarea măsurii cu caracter educativ nu este suficientă pentru corectarea minorului.

Astfel, instanța reține că, inculpatul ***Bujor Nicolai*** *****, a săvârşit infracţiunea prevăzută de art. 264[1] alin. (5) Cod penal, infracţiune care, în conformitate cu art. 16 alin. (2) Cod penal, se atribuie la categoria infracţiunilor ușoare.

Circumstanțe care atenuează răspunderea învinuitului ***Bujor Nicolai*** *****, conform art.76 alin.(l) lit. f) Cod penal, s-au stabilit: recunoașterea vinovăției.

Circumstanțe care agravează răspunderea învinuitului ***Bujor Nicolai*** *****, conform art.77 alin.(l) lit.a) Cod Penal, s-au stabilit: săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru infracțiune similară sau pentru alte fapte care au relevanță pentru cauză.

Temeiuri pentru liberarea de răspundere penală, în conformitate cu art. 53 Cod penal, a învinuitului ***Bujor Nicolai*** ***** nu au fost constatate.

Cu referire la personalitatea inculpatului, instanţa reţine că acesta nu se află la evidenţa medicului psihiatru sau la evidența medicului narcolog, nu deține grad de invaliditate, la domiciliu se caracterizează satisfăcător, anterior judecat, căsătorit şi trei copii minori la întreținere, astfel, în ceea ce priveşte aplicarea pedepsei faţă de inculpat, instanţa de judecată, luând în vedere personalitatea acestuia, se va ghida de criteriile ce asigură aplicarea faţă de ***Bujor Nicolai*** ***** a unei pedepse echitabile, legale şi individualizate.

Art. 264^1 alin. (5) Cod penal al RM, prevede că, conducerea mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat sau în stare de ebrietate produsă de substanțe stupefiante şi/sau de alte substanţe cu efecte similar, săvârşite de către o persoană care nu deţine permis de conducere sau ca este privată de dreptul de a conduce mijloace de transport, se pedepsește cu amendă de la 2500 la 3000 de unități convenționale sau cu închisoare de la 2 la 5 ani.

În sensul art. 16 alin. (2) din Codul penal, infracțiunea imputată inculpatului în raport cu data săvârșirii faptei este una ușoară

Reieşind din prevederile art. 61 Cod penal, în special pornind de la scopul pedepsei, individualizarea ei, instanţa consideră că în împrejurările şi circumstanţele constatate, restabilirea echităţii sociale, corectarea şi reeducarea inculpatului ***Bujor Nicolai*** ***** este posibilă doar în condiţiile stabilirii pedepsei sub formă de închisoare.

Astfel, ţinând cont de circumstanţele reale, gradul de pericol social concretizat în valorile sociale care au fost vătămate, punând în balanţă ansamblul acestor considerente, instanța denotă că o pedeapsă orientată în limitele legii sub formă de închisoare, este aptă să atingă scopul preventiv şi educativ al pedepsei, pedeapsă pe care instanţa o găsește proporţională, nu doar cu împrejurările şi gravitatea infracţiunii comise ci şi cu circumstanţele şi nevoile inculpatului ca şi cu cele ale societăţii, în acest sens poziţia instanţei în mod prioritar se întemeiază pe asigurarea principiului aplicării unei pedepse echitabile, pornind de la evaluarea gradului influenței pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării inculpatului, apreciind obiectiv toate circumstanţele prezentei cauze.

Reieşind din faptul că inculpatul vina a recunoscut-o, a declarat prin înscris autentic anexat la materialele cauzei că recunoaşte săvârşirea faptelor indicate în rechizitoriu, a solicitat judecarea cauzei penale în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, nu a solicitat administrarea unor noi probe, pedeapsa urmează a fi stabilită cu aplicarea art. 80^1 alin.2) Cod de procedură penală, care prevede că, în cazul în care inculpatul a recunoscut săvârşirea faptelor indicate în rechizitoriu pentru infracţiunile prevăzute la art. 181^1–182, 239–240, 242^1, 242^2, 256, art. 264 alin. (2), (4), (6), art. 264/1, 324–335^1, 370 și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, acesta beneficiază de reducerea cu o pătrime doar a limitei maxime de pedeapsă prevăzute în Partea specială a prezentului cod în cazul pedepsei cu amendă, cu muncă neremunerată în folosul comunității sau cu închisoare.

În situaţia dată, în condiţiile şi limitele de pedeapsă prevăzute de art.264^1 alin.(5) Cod penal, instanţa va reduce din maximul prevăzut de sancţiune stabilind o nouă limită cu care v-a opera la stabilirea pedepsei inculpatului ***Bujor Nicolai*** *****.

În asemenea circumstanţe, luând în calcul prevederile art. 70, art. 75, art. 76 Cod penal al R.M., conducându-se de principiile generale de aplicare a pedepsei consfinţite în prevederile art. 61 alin. (2) Cod penal, reieşind din caracterul infracţiunii, care potrivit prevederilor art. 16 alin. (2) Cod penal este una ușoară, de noile limite minime şi maxime ale pedepsei, instanţa de judecată consideră că în privinţa inculpatului ***Bujor Nicolai*** *****, pentru comiterea de către acesta a infracţiunii prevăzute de art. 264^1 alin. (5) Cod penal, este echitabilă aplicarea unei pedepse sub formă de închisoare.

Potrivit art. 85, alin.1) Cod Penal, dacă, după pronunţarea sentinţei, dar înainte de executarea completă a pedepsei, condamnatul a săvîrşit o nouă infracţiune, instanţa de judecată adaugă, în întregime sau parţial, la pedeapsa aplicată prin noua sentinţă partea neexecutată a pedepsei stabilite de sentinţa anterioară. În acest caz, pedeapsa definitivă nu poate depăşi termenul de 30 de ani de închisoare, iar în privinţa persoanelor care nu au atins vîrsta de 18 ani şi a persoanelor care au atins vîrsta de 18 ani, dar nu au atins vîrsta de 21 de ani, care nu au mai fost condamnate - termenul de 15 ani.

Potrivit sentinței Judecătoriei Bălți, sediul Fălești din 02.04.2018, ***Bujor Nicolai*** ***** a fost condamnat în baza art. 264, alin. 4) Cod Penal, fiindu-i stabilită o pedeapsă cu închisoare pe un termen de 6 ani și cu privarea dreptului de a conduce mijloace de transport. În temeiul art.90^1 din Codul penal, se suspenda parțial executarea pedepsei aplicate lui ***Bujor Nicolai*** *****, urmând ca acesta să execute prima parte a pedepsei sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani, iar restul pedepsei sub formă de închisoare se suspendă, și i se stabilește o perioadă de probațiune pe un termen de 2 ani.

Astfel, instanța va aplica prevederile art.85 al.1) Cod penal și va stabili o pedeapsă definitivă lui ***Bujor Nicolai*** ***** sub formă de închisoare.

Conform art. 72 alin. (3) Cod penal, ***Bujor Nicolai*** ***** va executa pedeapsa cu închisoare în penitenciar de tip semiînchis.

Astfel, ţinând cont de circumstanţele reale, gradul de pericol social concretizat în valorile sociale care au fost vătămate, punând în balanţă ansamblul acestor considerente, instanța denotă că o pedeapsă orientată în limitele legii sub formă de închisoare, cu executare parțială, este aptă să atingă scopul preventiv şi educativ al pedepsei, pedeapsă pe care instanţa o găsește proporţională, nu doar cu împrejurările şi gravitatea infracţiunii comise ci şi cu circumstanţele şi nevoile inculpatului ca şi cu cele ale societăţii, în acest sens poziţia instanţei în mod prioritar se întemeiază pe asigurarea principiului aplicării unei pedepse echitabile, pornind de la evaluarea gradului influenței pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării inculpatului, apreciind obiectiv toate circumstanţele prezentei cauze.

Astfel, în motivarea soluţiei, instanţa invocă faptul că, starea de fapt reţinută şi de drept apreciată concordă cu circumstanţele stabilite şi probele administrate în cauză, iar drepturile inculpatului nu au fost încălcate, astfel, la stabilirea pedepsei, instanţa a acordat o deplină eficienţă prevederilor legii.

Potrivit art. 157 alin.(2), 162 alin. (1) pct. 5) CPP, după rămânerea definitivă a prezentei sentințe, mijlocul material de probă – un suport optic de tip DVD-R 4,7 GB, 16x, de culoare albă cu inscripția ,,Omego,, , recunoscut în această calitate potrivit ordonanței din 22.04.2026, de păstrat la materialele cauzei.

În conformitate cu art. 395 alin.(1) pct.5) Cod de procedură penală, în dispozitivul sentinţei de condamnare trebuie să fie arătate dispoziţia privitoare la măsura preventivă ce se va aplica inculpatului până când sentinţa va deveni definitivă.

Instanța de judecată, cu referire la prevederile normelor precitate, reține că la data de 20.04.2026 ora 00:05, ***Bujor Nicolai*** ***** a fost reținut în conformitate cu prevederile art. 166, 167 Cod de procedură penală, după care la 22.04.2026 prin încheierea judecătorului de instrucție a Judecătoriei Strășeni, sediul central i-a fost aplicată lui ***Bujor Nicolai*** ***** măsura preventivă sub formă de arest preventiv pe un termen de 30 zile, cu eliberarea mandatului de arest preventiv. La 21.04.2026 fost pus sub învinuire în baza art. 264^1 alin. (5) Cod penal, care i-a fost aduse la cunoștință în prezența apărătorului.

Astfel, se atestă că la momentul pronunţării prezentei sentinţe, ***Bujor Nicolai*** ***** se află sub măsură preventivă – arest preventiv. Totodată, reieşind din faptul că instanţa de judecată a adoptat soluţia aplicării faţă de inculpatul ***Bujor Nicolai*** ***** a pedepsei sub formă de închisoare, pentru a asigura executarea efectivă a acesteia, instanţa

de judecată consideră necesar de a menține în privinţa lui ***Bujor Nicolai*** ***** măsura preventivă – arestul preventiv, până la rămânerea definitivă a prezentei sentinţe.

În temeiul celor expuse supra, examinând sub toate aspectele, complet şi obiectiv circumstanţele cauzei penale, în conformitate cu prevederile art. 384, 385, 389, 392 – 395, 397 Cod de procedură penală, instanţa de judecată, -

C O N D A M N Ă :

Se recunoaşte vinovat ***Bujor Nicolai*** ***** în săvârşirea infracţiunii prevăzute de art. 264^1 alin. (5) Cod penal și ținând cont de art. 80^1 alin. (1) Codul penal, se stabilește pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 2 (doi) ani, cu ispăşirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Potrivit art. 85, alin.1) Cod Penal, la pedeapsa stabilită se adăugă, parțial, partea neexecutată a pedepsei aplicate prin sentința Judecătoriei Bălți, sediul Fălești din 02.04.2018, stabilindu-i definitiv lui ***Bujor Nicolai*** ***** o pedeapsă definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 2 (doi) ani și 6(șase) luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Termenul executării pedepsei penale în privinţa lui ***Bujor Nicolai*** ***** se calculează de la data pronunțării sentinței, adică din 18.05.2026. În acest termen de inclus durat aflării inculpatului în arest preventiv de la 20.04.2026 ora 00:05 până la 18.05.2026, inclusiv.

Măsura preventivă în privința lui ***Bujor Nicolai*** ***** – arestul preventiv, se menține până la data rămânerii definitive a hotărârii instanței de judecată.

Potrivit art. 157 alin.(2), 162 alin. (1) pct. 5) CPP, după rămânerea definitivă a prezentei sentințe, mijlocul material de probă – un suport optic de tip DVD-R 4,7 GB, 16x, de culoare albă cu inscripția ,,Omego,, , recunoscut în această calitate potrivit ordonanței din 22.04.2026, de păstrat la materialele cauzei.

Sentinţa poate fi atacată cu recurs la Curtea de Apel Centru, prin intermediul Judecătoriei Străşeni (sediul central), în termen de 15 zile de la data pronunţării sentinţei motivate.

Preşedintele şedinţei
Judecătorul ***Mihaela Grosu***